

Arrest

nr. 82 459 van 5 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 16 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 7 december 2010 het Rijk binnen en diende op 14 december 2010 een asielaanvraag in. Op 26 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Gazipur. U woonde er alleen met uw vader, die inkomsten haalde uit de verhuur van winkels. Hij kon uw relatie met ene I. A.

echter niet aanvaarden, hetgeen tot spanning leidde. Een bekende politicus van de streek, dhr. A. S. wilde uw vaders grond verkrijgen omdat ze aan de zijne grensde. Uw vader weigerde te verkopen, waarop S. bedreigingen begon te uiten en uw gezin zwartmaakte bij omwonenden. In de nacht van 28 op 29 december 2008 drongen S. en een drietal andere mannen binnen in uw huis. U hoorde uw vader schreeuwen in de kamer naast u en rende weg. U vernam later dat uw vader werd gewurgd en zijn vingerafdrukken op het verkoopsattest werden geduwd. U bracht de nacht buiten door en toen u daags erna terugkeerde werd u meegenomen naar het politiebureau waar u werd vastgehouden en geslagen. U en I. werden beschuldigd van de moord doordat S. de politie smeergeld betaalde en zijn politiek gewicht ingooide. U ging wel nog naar de religieuze dienst, waarna u met behulp van uw oom M. de bus naar Tangail vluchtte. Daar dreigde u in handen van een pooier terecht te komen en u reisde meteen door naar Jamalpur. U vond er werk als huishoudster bij B. H., waar u verbleef van 4 januari 2009 tot 26 november 2010. Toen vonden de mannen van S. u terug, maar noch H. noch uw oom wilden u nog steunen. Zij regelden uw uitreis per vliegtuig via Dubai en Marokko. Dan nam u een busje naar België waar u op 14 december 2010 asiel aanvraagde.

U legde ter ondersteuning van uw relaas de volgende documenten voor: een geboorteakte, een nationaliteitsattest, een aanklacht en een brief van een advocaat.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er een valse moordzaak tegen u is gestart waarvoor u een levenslange gevangenisstraf zou hebben gekregen. Ten eerste is uw kennis erover gebrekkig en het is merkwaardig hoe weinig interesse u aan de dag legde om meer te weten te komen over uw juridische situatie, de reden voor uw beweerd vrees. U verklaart dat u niet weet wat de laatste informatie is over de zaak, dat u niet veel aandacht besteedde aan de documenten en ze niet goed heeft gelezen (gehoorverslag CGVS, dd. 14.01.2012, p. 12). U weet niet of er getuigenissen waren en u heeft geen beroep ingediend. U weet niet wat de stand van zaken is voor I., toch uw medebeschuldigde die zich in dezelfde situatie bevinden (p. 12). U beweert ten andere dat het niet mogelijk is om het verdict te verkrijgen (p. 11), hetgeen manifest onjuist is. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt duidelijk dat een advocaat tegen betaling steeds gecertificeerde kopies kan krijgen van het volledige dossier, waaronder arrestatiebevelen, een overzicht van onderzoeksdaten en verdikten. Alle andere gegevens, zoals dossiernummers, eventuele getuigenissen en namen van de Investigating Officer en de Officer in Charge worden daarin expliciet opgenomen. U kon echter over geen van deze elementen iets vertellen (p. 12). U verklaart dat u deze zaken niet begrijpt en dat de documenten in het Engels zijn (p. 6). Echter, u verklaarde contact te houden met uw oom M. (p. 5), die uw belangen behartigde (p. 11): hij had u in die hoedanigheid dus zeker kunnen informeren. Dat hij nu niet wil dat u hem nog contacteert, terwijl hij wel uw vertrek geregeld heeft (p. 11) en alles over uw zaak wist, komt weinig geloofwaardig over. Ook beweert u dat uw oom een advocaat nam, maar u kent diens naam niet en heeft hem nooit ontmoet of gesproken (pp. 6, 12). U spreekt zichzelf overigens tegen als u later stelt dat er eigenlijk geen advocaten zijn om uw zaak te behartigen omdat zij dat niet zouden willen (p. 12) of omdat ze zouden worden omgekocht (p. 11).

Daarnaast kunnen er vraagtekens worden gezet bij de tijdslijn van uw verhaal. U beweert dat uw vader vermoord werd op 28 december 2008 en dat u daarna, begin januari 2009, naar Jamalpur vertrok. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de laatste parlementaire verkiezingen doorgingen op 28 december 2008, die volgden op een landelijke en massale herregistratie van de bevolking met het oog op het afleveren van identiteitskaarten. Deze campagne vond plaats van juli 2007 tot oktober 2008 en heeft effectief 99% van de bevolking kunnen dekken. Het is dus eerder ongeloofwaardig dat u dit moment van omwenteling van uw land niet zou kunnen plaatsen op de dag van de beweerd moord op uw vader en dus terwijl u nog in Gazipur zou zijn geweest. U houdt echter vast aan uw verklaring dat u al in Jamalpur woonde en werkte tijdens de registratiecampagne (pp. 7, 10). Dat u verward bent omdat u toen bang zou zijn geweest en zich in een slechte situatie bevond (p. 10) kan in het licht van het belang van deze verkiezing niet als voldoende verklaring van deze manifeste tegenstrijdigheid worden aanvaard. Bovendien stelt u uw relaas inzake de moord op uw vader verschillende keren bij. In de CGVS vragenlijst stelt u dat u getuige was toen hij werd gedwongen werd het document te tekenen en vervolgens vermoord (dd. 12.01.2011, p. 2). Tijdens uw gehoor bij het CGVS beweert u eerst dat u getuige was van de vermeende moord volgend op het nemen van vingerafdrukken, daarna stelt u dat hij eerst vermoord werd en dat daarna zijn vingerafdrukken

werden genomen, en uiteindelijk verklaart u dat u eigenlijk al was weggelopen en dus geen getuige was van deze beweerde gebeurtenis (p. 9). Het constant wijzigen van uw verklaringen wijst er met andere woorden op dat zij niet waarachtig en betrouwbaar zijn.

Ten tweede vertoont het enige document dat u in verband van deze zaak voorlegt, namelijk een klachtenbrief, belangrijke vormelijke gebreken. Het is met name niet duidelijk van welke instantie dit document uitgaat, het is enkel geattesteerd door een notaris. Het is afgedrukt op foliopapier, hetgeen een rechts- of politionele instantie suggereert, zonder dat deze autoriteit echter wordt vermeld. In de marge is er slechts met de hand een referentie naar het politiestation van Joydepbur. Daarnaast is het document opgesteld in het Engels, maar nergens is er melding dat het gaat om een (geattesteerde) vertaling, zoals uzelf beweert (pp. 6-7). Aangezien het Bengaals de landstaal is, worden dergelijke documenten ook in deze taal opgesteld. Daarbij komt dat dit Engels maar pover is, bijvoorbeeld in volgende zinswendingen: “.. parents was cuddle too much”; F. (...) was uncontrolled for her parents even she gone to the bad friend (...); “when they fright listen to neighbor they are coming (...), “here till police searching Imran”, etc. In het licht van het voorgaande kan evenmin waarde worden gehecht aan de brief van uw advocaat. Deze brief, gericht aan niemand in het bijzonder, is net als de klacht niet ondertekend, maar slechts geattesteerd door een notaris. Het is evenmin duidelijk waarom deze op foliopapier werd afgedrukt, waarbij bovendien met de hand een referentie naar het politiekantoor werd toegevoegd. Daarbij is de brief afwisselend in derde en eerste persoon opgesteld en het Engels taalgebruik is opnieuw gebrekkig (“So, They put name F.’s only one crimer for her father murder”; “From jamalpur Police caught her and broken right hand by tortured”). U legde geen andere bewijzen voor aangaande de beweerde voorafgaande bedreigingen op uw vader of zijn moord.

Ten derde kan uit het voorgaande, samengenomen met het veelvuldig voorkomen van vervalste documenten in Bangladesh zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, worden geconcludeerd er evenmin geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de identiteitsdocumenten die u voorlegt. Zonder foto is de bewijswaarde van uw geboorteakte en het voorzitterscertificaat (nationaliteitsbewijs) in beginsel al beperkt. Zodoende ontstaat er een doorslaggevend vermoeden dat u niet uw echte identiteit opgeeft. Doordat het CGVS uw identiteit niet bewezen acht kan dus niet met zekerheid worden vastgesteld dat andere documenten betreffende werkelijk uw persoon betreffen.

Tot besluit konden uw verklaringen niet kunnen overtuigen omdat ze onvoldoende onderbouwd werden en omdat de door u neergelegde documenten niet voldoen. Bijgevolg haalt dit de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit.

Wat het luik Subsidiäre bescherming betreft moet worden opgemerkt dat ook voor het verkrijgen van het Subsidiär beschermingsstatuut het net zoals voor het verkrijgen van elke vorm van Subsidiäre bescherming het noodzakelijk is dat u geloofwaardige verklaringen aflegt, wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster vraagt enkel de schorsing en de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich op een schending van artikel 52, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 1, 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

2.3. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet, kan niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet te weigeren.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster verwijst naar de term “vluchteling” en stelt dat de woorden “met rede vrezen” tegelijkertijd slaan op een objectief element en een subjectief element, waarbij zij meent te voldoen aan de twee gestelde eisen. Dit zou tevens blijken uit internationale rapporten, de mensenrechtensituatie in haar regio van oorsprong in Bangladesh is immers beneden alle peil.

3.1.1. De commissaris-generaal oordeelde in deze dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is omdat (i) verzoeksters kennis aangaande de valse moordzaak die tegen haar zou aangespannen zijn, bijzonder gebrekkig is en verzoekster merkwaardig weinig interesse aan de dag heeft gelegd voor (de evolutie in) deze zaak; (ii) verzoekster manifest tegenstrijdig is wat betreft de tijdslijn van haar asielrelaas; (iii) verzoeksters verklaringen omtrent de moord op haar vader onwaarachtig en onbetrouwbaar zijn en (iv) de door verzoekster neergelegde klachtenbrief belangrijke vormelijke gebreken vertoont en aan de aangebrachte brief van haar advocaat evenmin waarde kan worden gehecht.

3.2. De Raad moet ten dezen oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991, blz. 72).

3.2.1. Verzoekster meent dat haar beperkte kennis met betrekking tot de beschuldiging van vadermoord haar niet verweten kan worden en zij een leek is in dit domein. Dergelijke verschoning is volkomen onaanvaardbaar gezien de ernst van het misdrijf en de gevolgen ervan, zowel voor haar persoon als voor haar familie. Daarenboven is geen gespecialiseerde juridische scholing nodig om elementaire vragen te beantwoorden, noch kan worden ingezien waarom verzoekster niet weet wat er met de beschuldiging tegen haar vriend I. is gebeurd en waarom ze niet minstens kon melden of er getuigen waren in deze zaak en of er nog mensen werden aangeklaagd (gehoorverslag p. 12). Ten slotte ondergraaft verzoekster de waarachtigheid van haar verklaringen doordat ze niet eenduidig de gebeurtenis kan beschrijven en ze zelfs niet concreet kan verklaren of ze wel of niet getuige was van de moord op haar vader. Deze vaststellingen zijn voldoende om tot de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen te leiden.

Bijkomend kan nog worden gewezen op de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen dat haar ooms advocaat meende dat het onnodig was om zich te informeren nu een beschuldiging van vadermoord mogelijk tot een veroordeling kan leiden en tot levenslange gevangenisstraf. Verzoekster stelde evenmin beroep in. Ten slotte oordeelde de commissaris-generaal terecht dat de door verzoekster neergelegde klachtenbrief niet is opgesteld in de landstaal Bengaals maar in het Engels en belangrijke vormelijke gebreken vertoont en dat aan de aangebrachte brief van haar advocaat evenmin waarde kan worden gehecht. Deze is immers opgesteld als getuigenis en aldus niet objectief. Tot slot stelt de Raad tevens vast dat verzoekster stelt met haar eigen paspoort en dus legaal naar België te zijn gereisd (verklaring DVZ vraag 32), wat bijzonder onaannemelijk is indien zij werkelijk bij verstek zou zijn veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. Derhalve komt verzoeksters asielrelaas compleet verzonnen voor. Het kan dan ook niet verbazen dat verzoekster, zoals ze expliciet toegaf, een manifest gebrek aan belangstelling vertoont door “niet veel aandacht” te besteden aan de juridische documenten die ze neerlegde en deze “niet goed heeft gelezen”

3.2.2. Verzoekster onderneemt voor het overige geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het

herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van theoretische beschouwingen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.2.3. De algemene verwijzing naar "*internationale rapporten*", zonder deze bij te voegen, laat staan deze concreet te duiden en hun relevantie toe te lichten, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480)

3.2.4. Verzoekster meent dat de bestreden beslissing onterecht haar identiteit in twijfel trekt louter omdat op de geboorteakte doorgaans geen foto staat en dit niet aan verzoekende partij kan verweten worden. Echter het beoordelen van de authenticiteit en de bewijswaarde van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de asielinstanties en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De bewijswaarde van een geboorteakte zonder foto waaruit geen objectieve band kan blijken met verzoeksters persoon is gering, te meer nu verzoekster manifest tekortschiet in haar medewerkingsplicht. Verzoekster heeft immers haar land legaal verlaten, zij komt uit een gegoede familie die winkels verhuurt, zij heeft een oom en volgens haar (weliswaar ongeloofwaardige) verklaringen was ze het voorwerp van een criminele vervolging. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat een persoon met een dergelijk profiel niet in staat is haar identiteit genoegzaam aan te tonen. Daarenboven blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat vervalste documenten in Bangladesh veelvuldig voorkomen, zodat er gerede twijfels kunnen rijzen over de authenticiteit van dit document. Hieruit kan niet definitief besloten worden dat verzoekster een valse identiteit zou aanmeten, doch evenmin kan er besloten worden dat verzoeksters identiteit aannemelijk is, laat staan vaststaand, wanneer ze inzake haar asielrelaas manifest onderuit gaat en haar geloofwaardigheid ernstig is aangetast.

Daar waar verzoekster beweert dat goede trouw vermoed wordt en kwade trouw bewezen dient te worden, wijst de Raad erop dat dit civielrechtelijk beginsel niet van toepassing is in het asielcontentieux. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027), noch moet de Raad verzoeksters kwade trouw aantonen. Het is evenmin de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoekster blijft aldus in gebreke haar identiteit op een genoegzame wijze aan te tonen.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.4. In het verzoekschrift verwijst verzoekster weliswaar naar de schending van artikel 48/4 vreemdelingenwet doch vraagt zij geen toekenning van de subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van haar asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoekster in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK